

menitev gozdnih cest zaradi kolesarjev včasih res presega dopustno mejo, kar pa kljub temu ne povzroča večjih problemov. Nekatere so pokazale razumevanje za dejavnosti gorskih kolesarjev. Poročila zasebnih gozdnih obratov pa so skoraj brez izjem usmerjena proti navzočnosti kolesarjev v gozdu. Samo peščica lastnikov sluti določeno možnost trženja in/ali sprejemajo kolesarjenje v gozdu, seveda pod predhodno natančno določenimi pogoji.

Avstrijski zvezni gozdovi so leta 1993 ustanovili lastno mrežo gozdnih poti za kolesarje v skupni dolžini ca. 1000 km in določili smernice za gospodarjenje z gozdovi v teh območjih. Določili so tudi tarifo za vzdrževanje – 8 ATS na leto na tekoči meter. Žal je pripravljenost za plačevanje takega zneska občin, turističnih zvez in ostalih prizadetih institucij majhna. Mreža kolesarskih poti avstrijskih zveznih gozdov je kljub temu od leta 1992 do 1994 narasla za 10 % (z 212 km na 238 km). Avstrijski zvezni gozdovi se trudijo izboljšati tržno strategijo omenjene mreže kolesarskih poti. Določene gozdne uprave pa se pritožujejo, da kljub dobro označenim potem določeno število kolesarjev še vedno vozi po svoje. "Angažirani gorski kolesarji", kakor poroča ena od gozdnih uprav, ne želijo omejevanja

gibanja po vnaprej določenih in označenih poteh.

Vedno pogosteje omenjajo nujnost možnega kaznovanja nediscipliniranih kolesarjev. Nekatera poročila opozarjajo na sodni primer na Tirolskem, kjer je en gozdni nadzornik spoznan za sokrivega nesreče z gorskimi kolesarjem, ki se je zgodila na gozdni cesti, zaprti za navadni promet. Po tem primeru se je pripravljenost lastnikov gozdov, da sprostijo gozdne poti za kolesarje, bistveno zmanjšala.

Po najnovejšem novinarskem poročilu avstrijske avto moto zveze (OEMTC) je višje sodišče sprejelo naslednjo sodbo: "Kolesar je, že samo zaradi dejstva, da se giblje v gozdu v nasprotju s predpisi, v primeru nesreče s pešcem kriv in nosi vse posledice ter mora pešču povrniti nastalo škodo". Za OEMTC je ta primer povod, da opozori na številna nerešena pravna vprašanja v zvezi s kolesarjenjem v gozdu. Cilj mora biti skladno izkoriščanje rekreacijskega prostora v gozdu med sprehajalci in kolesarji ter v soglasju z lastnikom. Eno od poročil omenja celo možnost uradnega registriranja kolesarjev kot način reševanja kazenske politike na tem področju.

Prevedel in priredil: Dragan Matijašič

DRUŠTVENE VESTI

GDK: 902.1

Dr. Milan Piskernik sedemdesetletnik

Leta hitro minevajo. Niti pomislili nismo, da bo mladeniško živahni dr. Milan Piskernik letos dopolnil sedemdeset let. Rodil se je 28. 11. 1925 v Celju. Maturiral je leta 1944 v Ptujju, diplomiral pa leta 1954 na Prirodoslovno-matematično-filozofski fakulteti v Ljubljani iz biologije. Doktoriral je leta 1966 na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Že kot študent je od leta 1950 delal na Inštitutu za gozdno in lesno gospodarstvo Slovenije. Na tem inštitutu je bil redno zaposlen in šel v pokoj kot znanstveni svetnik za fitocenologijo. Izpopolnjeval se je v Nemčiji in ZDA. Življenjska pot, včasih lažja, drugič težja, mu je potekala na Štajerskem, Koroskem, v Ljubljani in zdaj na Krasu.

Po končani gimnaziji se je odločil za študij biologije. Verjetno mu ta opredelitev ni bila tuja. Svetel vzgled je imel v bližnjem sorodstvu, saj je bila poznana biologinja in prva slovenska doktorica biologije oziroma botanike dr. Angela Piskernik njegova teta. Kakorkoli že, lahko domnevamo, da je imel v teti prvo mentorico in spodbudo za študij biologije, čeprav ne dvomimo, da se je za študij odločil iz svojih lastnih nagnjenj. Vendar vzgledi vlečejo in prvi vir je bil tako rekoč pri roki. Če že ne v začetku, mu je zagotovo bila v pomoč in spodbudo med študijem. Široko znanstvo dr. Angele Piskernik s tedanjimi biologi in naravoslovci drugih ved je pomagalo, da je svojega ne-

čaka, še študenta, priporočila za vegetacijska raziskovanja dr. Vladu Tregubovu. Ta ga je sprejel (leta 1950) in je začel z Ignacijem Persogliom raziskovati gozdno vegetacijo. Med drugimi je bil tak raziskovalni objekt v Leskovi dolini Snežniškega gorstva. Menim, da so ta raziskovanja in še poznejša z dr. Maksom Wraberjem na Pohorju odločilno vplivala na Piskernikov nadaljnji razvoj v smeri vegetacijskih raziskav. Prva lastna fitocenološka študija je bila njegova diplomska naloga leta 1954 z naslovom »Združba gorskega javora in bresta«. V raziskavah do diplome se je Piskernik držal standardne srednjeevropske metode pri proučevanju vegetacije.

Pozneje, po diplomi, je začel razmišljati še o drugačnih možnostih proučevanja vegetacije. Mnenja je, da so osnovne vegetacijske enote po standardni metodi preobširne in jih je treba zmanjšati, te morajo izražati ekološko svojevrstnost in razlike nasproti drugim območjem oziroma enotam; torej je potrebno asociacije spremeniti v višje sintaksonomske enote in dati subsociacijam in faciesom večjo samostojnost in novo vsebino. Velik vpliv na njegovo raziskovalno delo sta imela nemška raziskovalca vegetacije in tal Schmidt in Schlenker. Tuje mu niso bile tudi druge metode, med njimi feno-skandinavska šola. Izdelal je svojo tako imenovano inštitutsko metodo. V svoji metodi je združil elemente upsalske metode (sinuzije), ele-

mente višinskih vegetacijskih pasov po Schmidtu, pedogene enote po Schlekerju in povzemal način popisovanja po standardni srednjeevropski metodi. Njegove raziskave posameznih enot so grajene na nekaterih ekoloških elementih, na geološki podlagi, tleh, klimi idr. Poimenovanje združb je predvsem osredotočeno na zeliščne vrste, ker meni, da so drevesne vrste pridružene in jih določajo nižje sintaksonomske enote. Izdelal je sistem na osnovi rastiščnih skupin, ki obsega 320 združb. Proučeval je predvsem gozdno in barjansko vegetacijo, nekoliko manj traviščne in plevalne fitocenoze. Vodil je obsežno kartiranje vegetacije Slovenije na osnovi svoje metode. Uporabljal je binomsko in trinomsko imenovanje združb. Po njegovi metodi so raziskovali gozdarji blejskega in slovenjgraškega gozdnogospodarskega območja.

Dr. Milana Piskernika prištevamo k drugi generaciji slovenskih fitocenologov, v kateri so sodelovali Cvek, Košir, Persoglio in Hribar. V tej generaciji je največ pisal Piskernik, njegovih 50 elaboratov obravnava vegetacijo Slovenije. Po nekajletnem premoru se je ponovno oglasil v znanstvenem tisku.

Gospodu in kolegu dr. Milanu Piskerniku želimo še veliko prijetnih dni v prelepem kraškem okolju, v Lokvi, ki si ji jo je z družico izbral za svoj dom.

dr. Mitja Zupančič

STROKOVNO IZRAZJE

Terminološka komisija Zveze gozdarskih društev Slovenije posreduje nekaj novih gesel iz prevoda *Lexicon silvestre* – s priporočilom, da jih uporabljamo.

Nemško geslo (razlaga)	Slovenski prevod
2104 377.49 .20 Chokerseil <i>n</i> Schleppschlinge <i>f</i> (kratka žična vrv, ki ima na eni strani napravo za obešanje na vlečno vrv (drsnik), na drugi strani pa hitro zapiralo za oblikovanje zanke, ki pripne les)	naveza <i>f</i> , žična; poveznica <i>f</i> , žična čoker
2108 64. .70 forstliche Betriebswirtschaft <i>f</i> ; Forstökonomie <i>f</i> (racionalna gospodarska dejavnost pri gozdnem obratovanju za ekonomsko najboljše oblikovanje biološke in tehnične proizvodnje)	ekonomika <i>f</i> gozdarskega poslovanja